

byl by nikdo koupil. Masa bylo několik kousků a stačilo nakrojení jediného kousku neb odkrojení tenkých kousků a jich ohledání.

Nepouživše všech prostředků po ruce jsoucích k objasnění otázky, zda nespokojuje se Sch. s kteroukoliv úplatou za maso a zda nechce H. maso ani zadarmo z té příčiny, že je zkažené, nepoživatelné, lidskému zdraví škodlivé, neuvažovali obžalovaní o významu svého jednání pro lidské zdraví ve všech směrech a nevyčerpali všech pramenů, které jim byly přístupny pro poznání nebezpečnosti jednání, ač k nutnosti takových úvah a takového šetření poukazovaly zvláštní okolnosti, za nichž jednali, t. j. zvláštní jejich poměry. Uvedené okolnosti poukazují k tomu, že obžalovaní jednali nedbale po rozumu §u 335 tr. zák. a i §u 14 čís. 2 zákona o potravinách. Rozhodovací důvody rozsudku zjišťují, že obžalovaný S. a N. nabízeli maso, které bylo zkažené a jehož požívání bylo způsobivé uškodit lidskému zdraví, ke koupi a sice oba hostinskému H-ovi, N. nad to z příkazu S-y trafikantce P-ové. Okolnosti ty týkají se však pouze objektivní stránky činu, kdežto subjektivní stránka trestného činu nalézacím soudem náležitě zjištěna nebyla a bude proto na soudu, by skutkovou podstatu i v tomto směru zjistil. Bylo proto napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a vrátiti k doplnění a opětnému rozhodnutí. Ježto již podle objektivních známek se jedná o přestupek §u 14 čís. 2 zákona o potravinách, bylo věc přikázati příslušnému okresnímu soudu.

Čís. 1955.

Ochrany §u 68 tr. zák. nepožívá obecní strážník, jenž překročil příkaz obecního starosty, by byl nápomocen vymáhajícímu věřiteli při kapesním zájmu tím, že po útěku dlužníka, na obecní úřad předvedeného, chtěl ho tam znovu předvésti.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1925, Zm I 834/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 15. listopadu 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a sprostil obžalovaného z obžaloby.

D ů v o d y:

Zmatečné stížnosti nelze upřítí oprávnění, pokud vytýká s hlediska čís. 9 a) §u 281 tr. ř., že nalézací soud nesprávně použil zákona při řešení otázky, zda obecní strážník František R. v době činu obžalovaného konal službu, pokud se týče zda byl tehdy ve výkonu vrchnostenského rozkazu, o kterýžto případ tu v pravdě jde. Při zkoumání této hmotně-právní výtky dlužno vycházeti ze skutkových zjištění napadeného rozsudku. Ze zjištění těchto vyplývá, že starosta Josef B. dal obecnímu strážníku Františku R-ovi příkaz, aby byl nápomocen obchodníkům Vilému G-ovi a Janu H-ovi při kapesním zájmu u obžalovaného podle usnesení okresního soudu v České Kamenici ze dne 6. listopadu 1923. dále, že obžalovaný nejdříve, byv strážníkem R-em vyzván, šel dobro-

volně s ním na obecní úřad a že závadné jednání obžalovaného se stalo teprve, když strážník R. chtěl obžalovaného po jeho útěku z obecního úřadu znovu předvésti na úřad. Tento úkon nebyl, jak plyne ze zjištění rozsudku, starostou obce nařízen a nebyl kryt ani příkazem jím před tím uděleným, aby strážník R. oněm obchodníkům byl nápomocen při kapesním zájmu. Činnost strážníka R-a v době, kdy stěžovatel se dopustil jednání, jež se mu klade za vinu jako zločin veřejného násilí podle §u 81 tr. zák., nebyla již plněním příkazu, starostou mu daného, tudíž vykonáváním rozkazu vrchnostenského, a násilné, třebaže úmyslné maření tohoto úkonu neaplnňuje skutkové podstaty zločinu podle §u 81 tr. zák. Napadený rozsudkový výrok, odsuzující stěžovatele pro tento zločin, spočívá na nesprávném výkladu a použití zákona co do pojmu vykonávání vrchnostenského rozkazu. I bylo zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek v tomto výroku, jakož i ve výrociích s tím souvislých jako zmatečný z důvodu čís. 9 a) §u 281 tr. ř. zrušiti a — jelikož tu nepřichází v úvahu ani skutková podstata přestupků podle §§ů 312 a 314 tr. zák., a ve směru §u 496 tr. zák. netřeba o případu uvažovati pro nedostatek návrhu oprávněného obžalobce — obžalovaného úplně sprostiti z obžaloby, aniž bylo třeba, zabývati se otázkou formálního oprávnění k udělení, pokud se týče provedení onoho příkazu a subjektivní stránkou skutkové podstaty.

Čís. 1956.

Padělaní vah (§ 199 c) tr. zák.) při pevněním olověného přívěsku na jednom rameni.

Stačí, že bylo padělané váhy použito v jednom případě.

Nespadá sem (ani pod podvod ve smyslu §§ů 197, 461 tr. zák.) používání padělaných vah při vážení dobytka za účelem vyměření státní daně z masa dle zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 262 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1925, Zm II 66/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 5. ledna 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 199 písm. c) tr. zák., pokud napadala odsouzení obžalovaného pro zločin podvodu podle §§ů 197, 199 písm. c) tr. zák., spáchaného na škodu Julie B-ové, vyhověl jí pokud směřovala proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 199 písm. c) tr. zák., spáchaného na škodu státu; rozsudek nalézacího soudu v tomto výroku zrušil a obžalovaného sprostil podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin podvodu podle §§ů 197, 199 písm. c) tr. zák., jehož se prý dopustil tím, že v roce 1924 v K. ve veřejné živnosti řeznické užíval nepravé váhy, pokud se týče takové, jež v sobě méně obsahuje, v tom úmyslu, aby stát na svém majetku škodu trpěl, a že tím stát skutečně též škodu, 200 Kč nepřevyšující, utrpěl, a nařídil soudu první stolice, aby postoupil spisy příslušnému úřadu k případnému důchodkovému stíhání obžalovaného.